

Hususî hastaneler hakkında 1/400 numaralı kanun lâyihası ve Sıhhat ve içtimaî muavenet ve Adliye encümenleri mazbataları

T. C.

Başvekâlet

Muamelât müdürlüğü

Sayı: 6/1604

12 - VI - 1932

B. M. M. Yüksek Reisliğine

Hususî hastaneler hakkında S. İ. M. vekâletince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetinin 9 - VI - 1932 tarihli içtimamında Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihası esbabı mucibesile birlikte takdim olunmuştur.

Muktazasının ifasına müsaade buyurulmasını rica ederim efendim.

Başvekil
İsmet

Hususî hastaneler kanun lâyihası esbabı mucibesi

Devlet, vilâyat ve belediyelere ait resmî hastaneler hariç olarak diğer hakiki ve hükmi şahıslar tarafından tesis ve idare olunan (hususî hastaneler) in adedi elyevm (60) a, ihtiva ettikleri yatak adedi dahi 3106) ya baliğ olduğu gibi bunlardan eenebilere ait olanlardan maadasının günden güne gerek adet ve gerek yatakları artmakta olup bunların açılma, idare tarzları ve murakabeleri 1313 tarihli ve elyevm meri bulunan (hususî hastaneler nizamnamesi) ne göre icra edilmektedir. Bu nizamname ise çok muhtasar ve o zaman mevcut olan hastanelerin vaziyetine göre tanzim edilmiş olduğundan otuz beş senedenberi terakki ederek tamamen değişmiş olan tababet ve cerrahinin bu günkü icabatına göre tesis edilmesi lâzımgelen hususî hastanelerin fennî ve idarî kayıt ve şartlarını tesbit eden ahkâmı ihtiva etmemektedir.

Hususî hastaneler ait oldukları hakikî ve hükmi şahıslara göre açılma, idare ve kapama tarzlarında hususiyetler göstermesi tabii olduğu gibi, hastaların yatırılmasına tahsis olunan bu müesseselerin bina ve teçhizatı itibarile de hrfzısrıhha kaidelerine muvafık olması ve tedavide bulunan hastalara karşı alâkadarların mecburiyetlerinin tayin edilmesi zarurî olduğundan bu hususlara taallük eden noksanlıklara karşı da kanunî müeyyideler bulunması icap etmektedir. Vekâletimiz sıhhati umumiyyeye taallük eden mesalli mühimme esaslarının bir kanun ile tayin ve teferruatının bu kanun ahkâmına göre neşrolunacak nizamnameler ile tafsil edilmesi lüzumuna kani olduğundan merbut (hususî hastaneler kanun lâyihası) tanzim ve Yüksek Meclisin tetkik ve tasvip nazarlarına arz edilmiştir.

Bu lâyiha ihtiva ettiği ahkâma göre dört fasla münkasem olup birinci fasıl hususî hastaneleri tarif ve açılma şartlarını ve bunlar ile alâkadar diğer hususatı tayin eder.

Hastanelerin tarifinde aidiyet esası kabul edilerek muvazenei umumiye, hususî idareler ve belediyeler gibi Devlet teşkilâtına mensup olanlara (resmî hastaneler) denilmesine nazaran bunların gayrihakikî ve hükmi şahıslara ait olanlara (hususî hastaneler) namı verilmiştir. Bu hastanelerin, ister sırf insanî maksatla hayır için, ister ticaret kastile açılmış olsun her türlü şeraiti bu

kanun ahkâmına göre icra edilir. Bunlardan başka bir kısım hastane ve sıhhi müesseseler dahi mevcuttur ki resmî hastanelerden olmamakla beraber bunların açılmaları kanunlar ve nizamlar ve şartnameler ile mecburî olduğundan ve her birinin hususiyetleri mecburiyeti vazeden müeyyideye göre icra edileceğinden bu sıhhi müesseseler (hususî hastaneler kanunu) na tâbi olmayıp idare tarz ve hususâtı sairesi ahkâmı umumiyeye ve bu müeyyidelerin kuyudatı hususiyesine göre ifa olunur. Lâyihanın ikinci maddesi bu istisnalardan bâhistir.

Bu faslın diğer maddeleri hususî hastanelerin açılmalarında ve ahare devrinde tâbi olacakları muameleleriyle vakıf hastanelerin bu kanuna tâbi olacakları muameleler ile vakıf hastanelerin bu kanuna tâbi olup olmıyanlarını tarif ve bu kanun ile muayyen şeraiti haiz olmıyan hastanelerin açılmasını meneder.

İkinci fasıl - Hususî hastanelerin teşkilâtından bâhistir.

Her hususî hastane idarî ve fennî hususâtından mesul bir tabip müdüre mevdu olup bu müdürün evsafı tayin olunduğu gibi, bu hastanelerin mütehasıs etibbası, hasta bakıcı hemşireleri ve diğer müstahdemleri, ifa edilecek vazifeye göre asgarî yatak adetleri ve diğer tesisat ve teşkilâta ait esas şartları bu fasılda tesbit edilmiştir.

Bu kanuna göre tanzim edilecek nizamnamenin ihtiva edeceği esaslar da bu fasılda mezkûrdur.

Üçüncü fasıl - Hususî hastanelerin vezaif ve hidematına ait olup hastaların tedavilerine müteallik her türlü fennî ve idarî hususât ile, hastaların tediye edecekleri ücret ve bedeller, cerrahi ameliyelerden evvel ve sonra yapılması icap eden fennî takayyüdat, kaza vukuunda hususî hastanelere nakledilecek hastalar ile meccanen tedavisi icap eden hastalar hakkında mevaddı mahsuba bu fasılda münderic olduğu gibi murakabe ve teftişe ait salâhiyetler de burada zikredilmiştir.

Dördüncü fasıl - Cezaî hükümlere aittir.

Sıhhat ve içtimai muavenet encümeni mazbatası

T. B. M. M.
S. İ. M. Encümeni
Karar No. 5
Esas No. 1/400

7 - I - 1933

Yüksek Reisliğe

Sıhhat ve içtimai muavenet vekâletinden tanzim olunup Başvekâleti Celilenin 13 - VI - 1932 tarih ve 1617 numaralı tezkeresile encümenimize tevdi buyurulan hususî hastaneler kanun lâyihası ve esbabı mucibesi mütalea ve tetkik olundu:

Memleketimizde bu gün hakikî ve hükmi şahıslar tarafından kurularak çalışmakta olan sağlık yurtlarının sayısının altmışa çıkması ve yatak sayılarının da üç bini geçmiş bulunması ve her gün de bu gibi yurtların yeniden açılmakta ve eskiden açılanların da gittikçe büyümekte, genişlemekte olması dolayısıyla bunların fennî ve idarî çalışanlarını Hükümetin sıkı bir murakaba ve teftiş altında bulundurması çok faydalı ve elzem görülmüştür.

Bu gün tıp bilgisi ve tedavi usulleri, tababet yapması ve sağlık koruma yolları çok ileri gitmiş ve büyük değişiklikler göstermiş olduğundan bundan otuz beş sene evvel kışaca yapılmış olan hususî hastaneler nizamnamesi ile bu gibi ilim ve sıhhat yurtlarının idare ve murakabe olunamayacakları tabiidir. Bu yöndendir ki encümenimiz yeni düzülen hususî hastaneler kanununu bu güngü ihtiyaçları koruyacak şekilde ve çok yerinde bulmuştur. Bu gibi yurtları kuranların şahsî faydalarını ve bu yurtların gayesi olan sağlık ve tedavi hizmetlerini ve gerek bu hastaneleri Hükümetin her zaman göz önünde bulundurarak tam bir murakaba altında aksamadan çalıştırılmalarını temin için kanunun fasıl ve maddeleri iyice araştırılarak lâzımgelen ufak tadiller yapılmış ve 28 inci maddenin kanunda bulunmasına lüzum görülmediğinden bu madde çıkarılmış ve

aynı zamanda kanunun mümkün olduğu kadar öz türkçe ile yazılması da muvafık görülerek kanun müttelifikan kabul edilmiştir.

Adliye encümenine tevdi kılınmak üzere Yüksek Reisliğe arz olunur.

S. İ. M. E. Reisi	M. M.	Kâtip	Aza
Erzurum	Bursa	Malatya	Antalya
<i>Dr. Ahmet Fikri</i>	<i>Dr. Refik</i>	<i>Dr. Nazifi Şerif</i>	<i>Dr. Cemal</i>
Aza	Aza	Aza	Aza
Bolu	Erzurum	Erzurum	Malatya
<i>Dr. Emin Cemal</i>	<i>Dr. H. Şinasi</i>	<i>N. Asım</i>	<i>Dr. Hilmi</i>
Aza			<i>Dr. Saim</i>
Balıkesir			
<i>Muzaffer</i>			

Adliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.
Adliye encümeni
Karar No. 15
Esas No. 1/400

24 - IV - 1933

Yüksek Reisliğe

Başvekâletin 13 - VI - 1932 tarih ve 1617 numaralı tezkeresile gönderilen hususî hastaneler hakkındaki kanun lâyihası ve Sıhhat ve içtimâî muavenet encümeninin tadilâtı ile beraber ve Sıhhat ve içtimâî muavenet vekâleti müsteşarı Hüsamettin Bey hazır olduğu halde tetkik ve müzakere edildi.

Lâyihanın İhtisas encümeni tarafından tetkik ve kabul olunan kısmının encümenimizce yeniden tetkikine lüzum görülmemiş ve yalnız kanunun cezaî hükümleri muhtevi olan dördüncü faslı müzakere edilerek maddeler üzerinde bazı kelime ve yazılış değişiklikleri yapılmış ve 45 inci madde ile vazolunan ve mahkemelerin salâhiyetleriyle temyiz kabiliyetine taallük eden hüküm encümenimizce musip görülmeyerek bu hususun umumî hükümlere bırakılmasını muvafık bulmuş ve bu maksat dairesinde 45 inci maddeyi yeniden kaleme almıştır.

Umumî heyetin tasvibine arz olunur.

Ad. E. Rs.	M. M.	Kâ.	Aza	Aza	Aza	Aza
	Kayseri		Antalya	Edirne	Erzinean	Çanakkale
<i>Mustafa Fevzi</i>	<i>S. Azmi</i>		<i>Haydar</i>	<i>Hasan Hayri</i>	<i>Abdülhak</i>	<i>Osman Niyazi</i>
Aza	Aza		Aza			
Antalya	Kocaeli		Konya			
<i>Numan</i>	<i>Rağıp</i>		<i>S. Sirri</i>			

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

*Hususî hastaneler kanun lâyhası***Birinci fasıl***Hususî hastanelerin tarifleri ve açılma şartları*

MADDE 1 — Devletin resmî hastanelerinden ve hususî idareler ile belediye hastanelerinden maada, hasta tedavi etmek veya nükaha ve züafayı kuvvetlerini iktisap edinceye kadar sıhhi şerait dahilinde beslemek ve doğum yardımlarında bulunmak maksadile tesis olunan ve olunacak sıhhi müesseseler (Hususî hastane) lerdan madut olup bunların açılma, idare ve kapanma şartları bu kanun ahkâmına tâbidir.

MADDE 2 — Kanunlarma ve nizamname ve şartnamelerine tefvikan hususî şirketler ve müteahhitler ve fabrikalar ve ticaret, ziraat, sanat ve nafia işlerinde çok işçi çalıştıran eşhas ve amele birlikleri ve diğer bu misilli eşhas ve teşekküller tarafından kendi işçi ve müstahdemlerinin, hastalarının tedavileri ve sıhhatlerinin korunması için açılan ve açılacak hastane, revir ve sair sıhhi müesseseler bu kanun ahkâmına tâbi olmayıp bunların açılma şartları ve idareleri ait oldukları kanunlar ile nizamname ve talimatnamelere göre ifa olunur. Bunların açılmalarında Sıhhat ve içtimâî muavenet vekâletine ait oldukları teşekküller tarafından bir beyanname ile malûmat verilir.

MADDE 3 — Hususî hastaneler Sıhhat ve içtimâî muavenet vekâletinin müsaadesile açılır. Bu müsaadenin verilmesi için şahıslara ait hastanelerin müdiri mesulleri, diğer hastanelerin ait oldukları teşekküllerin salâhiyettarları taraflarından vilâyet makamına bir istida ile müracaat ve bu istidada da açılmak istenilen hastanenin mahallî ve hastane binalarının evsafı ve hangi nevi hastalıkların kabul ev ne nisbette ücretli veya meccanî olarak tedavi edilecekleri, konulacak yatak adedi, hastaneyi idare edecek mesul müdirin ismi ve tesis ve idare için tahsis olunan karşılığın miktarı zikir ve tesbit olunmağla beaber atideki vesaik te bu istidaya raptedilir:

1 : Hastane ittihaz edilecek bina ve müstemilâtın vaziyeti mevkiyesile etraf ve civarını ve su ve kanalizasyon tertibatını gösterir iki kıta harita,

2 : Hastane binasının ve müstemilâtın dahilî

SIHHAT VE İÇTİMÂÎ MUAVENET ENCÜMENİNİN TADİLİ

Hususî hastaneler kanun lâyhası

MADDE 1 — Devletin resmî hastanelerinden ve hususî idarelerle belediye hastanelerinden başka yatırılarak hasta tedavi etmek veya yeni hastalık geçirmişlerin zayıfları yeniden eski kuvvetlerini buluncaya kadar sıhhi şartlar içinde beslemek ve doğum yardımlarında bulunmak için açılan ve açılacak olan sağlık yurtları « hususî hastaneler » den sayılır. Bunların açılma, kullanma, kapanma şartları bu kanunun hükümlerine bağlıdır.

MADDE 2 — Kendi kanunlarına ve nizamname ve şartnamelerine göre hususî şirketler ve müteahhitler ve fabrikalar ve ticaret, ziraat, sanat ve nafia işlerinde çok işçi çalıştıran şahıslar, amele birlikleri ve bu gibi diğer şahıslar ve teşekküller tarafından kendi işçilerinin ve işlerinde kullandıkları adamlarının hastalıklarını tedavi ve sağlıklarını korumak için açılacak hastane, revir ve diğer sağlık yurtları bu kanunun hükümlerine bağlı olmayıp bunların açılma ve kapanma şartları kendi kanun ve nizamname ve talimatnamelerine göre yapılır. Bunların açılmalarında, bağlı oldukları teşekküller tarafından, bir beyanname ile Sıhhat ve içtimâî muavenet vekâletine bildirilir.

MADDE 3 — Hususî hastaneler Sıhhat ve içtimâî muavenet vekâletinin müsaadesile açılır. Bu müsaadenin verilmesi için şahıslara ait hastanelerin mesul müdürleri ve diğer hastanelerin de bağlı oldukları teşekküllerin salâhiyetlileri tarafından valiliğe bir istida verilir. Bu istidada açılmak istenilen hastanelerin yeri, hastane yapılarının vasıfları ve ne gibi hastalıkları kabul ve ne kadar paralı veya parasız hasta tedavi edileceği, konulacak yatak sayısı, hastane işlerini çevirecek mesul müdürün ismi, hastanenin kurulması ve çalıştırılması için konacak karşılık paranın ne kadar olduğu açıkça yazılarak aşağıdaki vesikalar da bu istidaya bağlanır:

1 - Hastane yapılacak bina ve müstemilâtın vaziyeti, mevki, dört yanı, su yollarının ve lâğullarının tertiplerini gösterir iki taue harita,

ADLIYE ENCÜMENİNİN TADİLİ

Hususî hastaneler hakkında kanun lâyhası

MADDE 1 — Sıhhat ve içtimâî muavenet encümeninin tadili aynen.

MADDE 2 — Sıhhat ve içtimâî muavenet encümeninin tadili aynen.

MADDE 3 — Sıhhat ve içtimâî muavenet encümeninin tadili aynen.

taksimat ve tesisatını gösterir her kat için ayrı ayrı ikişer adet plân,

3 : Hastane dahilinde yapılacak tertibat ve teçhizat hakkında mufassal iki adet rapor,

4 : Açılmak istenilen hastanenin tesis ve idaresi için icap eden sermayenin mevcudiyetini ve miktarını müşir vesaik.

MADDE 4 — Üçüncü madde mucibince verilen istida üzerine hastane binası ve diğer evsaf ve şerait Sıhhat ve içtimaî muavenet müdürü ve Devlet dairelerine memur mühendis tarafından tetkik ve noksanlar mevcut ise ikmal ettirildikten sonra valinin mütaleasile beraber evrak dosyası Sıhhat ve İçtimaî muavenet vekâletine gönderilir.

Vekâletçe dahi lüzum görülecek tetkikat ve tahkikatın ikmalini müteakip muvafık görüldüğü takdirde ruhsatname verilir. Bu hastaneler ruhsatname verildikten sonra altı ay zarfında açılmaz ise ruhsatname hükümsüzdür.

MADDE 5 — Hususî hastanelerin ahara devrinde sahiplerinin usulen alâkaları kesildikten sonra bu kanunun 3 üncü ve 4 üncü maddeleri ahkâmı tatbik olunur.

MADDE 6 — Hakikî veya hükmi şahıslar tarafından hastane açılmak üzere teberrü ve vakfolunan nücut ve emvalin idaresi vâkıf tarafından evkaf idaresi, vilâyet hususî idareleri ve belediyeler gibi Devlet teşkilâtına tevdi edilmiş ise bu hastaneler tayin olunan idareler tarafından, eğer vâkıf tarafından müteveli tayin edilmemiş ise vilâyet hususî idareleri tarafından tesis ve idare olunur. Bu hastanelerin tesis ve idareleri umumî hastaneler gibidir.

Tesis ve idareleri Devlet teşkilâtının gayrisine mevdu bulunan vakıf hastaneler bu kanun ahkâmına tâbi olup idare hususları vilâyetlerin murakabesi altındadır.

MADDE 7 — Bu kanun ile tayin olunan evsaf ve şeraîti haiz olmayarak etibba veya diğer şahıslar tarafından hasta yatırılmak için hususî mahaller açılması ve tabiplerin muayenehane veya ika-

II - Hastane yapılacak bina ve müstemilâtının iç bölmelerini ve tesisatını gösterir her kat için ayrı ayrı iki tane plân (Yeniden yapılacak hastane ve müstemilâtı plânları daha evvel tetkik olunmak için Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâletine gönderilir),

III - Hastane içinde yapılacak bütün tertipleri ve teçhizleri gösteren uzun iki rapor,

IV - Açılmak istenilen hastanenin kurulması ve çalıştırılması için lâzımgelen sermayenin varlığını ve ne kadar olduğunu gösterir vesikalar.

MADDE 4 — Üçüncü maddeye göre verilen istida üzerine hastane yapısı ve başka şartları sıhhat ve içtimaî muavenet müdürü ile Devlet idarelerinde çalışan bir mühendis tarafından tetkik olunarak eksikleri varsa tamamlattırıldıktan sonra valinin de düşündükleriyle beraber bu kâğıtlar dosyası Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâletine gönderilir. Vekâletçe de lüzum görülecek tetkikler yapıldıktan sonra şartlara uygun görülürse açılma ruhsat kâğıdı verilir. Bu hastaneler açılma ruhsat kâğıdı verildikten sonra altı ay içinde açılmazsa ruhsat kâğıdının hükmü kalmaz.

MADDE 5 — Hususî hastanelerin başkalarına devrinde eski sahiplerinin ilişkileri kesildikten sonra bu kanunun üçüncü ve dördüncü maddeleri hükümleri yaptırılır. Bu muameleler neticele-ninceye kadar eski sahibinin mesuliyeti devam eder.

MADDE 6 — Hakikî veya hükmi şahıslar tarafından hastane açılmak üzere teberrü veya vakfolunan para ve malların idaresi vakfeden tarafından evkaf idaresi, vilâyet hususî idareleri ve belediyeler gibi Devlet teşkilâtına verildi ise bu hastaneler tayin edilen bu idareler tarafından, eğer vakfeden tarafından müteveli gösterilmemiş ise vilâyet hususî idareleri tarafından tesis ve idare olunur. Bu hastanelerin kurulma ve çalıştırılmaları umumî hastaneler gibidir. Tesis ve idareleri Devlet teşkilâtından başkasına verilmiş olan vakıf hastaneler bu kanun hükümlerine bağlı olup idare işleri vilâyetlerin murakabesi altındadır.

MADDE 7 — Bu kanun ile gösterilen vasıf ve şartlarda olmayarak hekimler ve diğer şahıslar tarafından hasta yatırılmak için hususî yerler açılması veya hekimlerin muayenehane veya

MADDE 4 — Sıhhat ve ıçtimaî muavenet en-
cümeninin tadili aynen

MADDE 5 — Sıhhat ve ıçtimaî muavenet en-
cümeninin tadili aynen

MADDE 6 — Sıhhat ve ıçtimaî muavenet en-
cümeninin tadili aynen

MADDE 7 — Sıhhat ve ıçtimaî muavenet en-
cümeninin tadili aynen

metgâhlarının bir kısmını hastaların yatırılarak tedavisine tahsis etmeleri memnudur.

İkinci fasıl

Hususî hastanelerin teşkilâtı

MADDE 8 — Her hususî hastanenin mesul bir müdürü bulunur. Bu müdürün Türkiyede icrayı sanata mezun Türk tabip olması ve ikisi hastanelerde olmak üzere lâakal beş sene Türkiye dahilinde icrayı tababet etmiş veya meslekî Devlet memuriyetlerinde istihdam edilmiş bulunması, her hangi bir cürümden dolayı ağır hapse veya muhilli şeref ve haysiyet suçları sebebiyle hapse mahkûm olmaması lâzımdır.

1219 numaralı kanun mucibince Âli divanı haysiyet kararı ile muvakkaten icrayı sanattan menedilen etibba bu memnuiyetin devamı müddetince hususî hastanelerde (müdiri mesul) olamaz.

MADDE 9 — Hakikî şahıslardan gayriye ait olan hastanelerde malî hususâtı temin ve idare tarzlarını murakabe etmek üzere mensup oldukları teşekküller tarafından tayin olunan idare heyetleri bulunur.

MADDE 10 — Munhasıran emrazı akliye mallüllerinin muhafaza ve tedavisine veya çocuk hastalara veyahut doğum yardımlarına mahsus hususî hastanelerin müdiri mesulleri bunların her birine ait tababet şubelerinde, verem sanatoryomlarının müdiri mesulleri de emrazı dahiyyede birinci sınıf mütehasıs tabip olurlar.

MADDE 11 — Hususî hastaneler kabule mezun oldukları hastaların tedavisini birinci sınıf mütehasıs tabiplere tevdi ederler. Bu tabipler kendilerine mevdu hastaların tedavisinden mesuldürler. Birinci sınıf mütehasıs müdiri mesuller kendi ihtisas şubeleri mütehasıslığını deruhde edebilirler.

MADDE 12 — Yatak kadrosu 20 ye kadar olan hususî hastaneler hastabakıcı ve diğer müstahdemlerden başka bir hastabakıcı hemşire (doğum evleri için ebe) istihdamına mecburdurlar. Kadrosu 20 den fazla olanların istihdam ede-

oturdıkları yerlerin bir parçasına hasta yatırarak tedavisine tahsis etmeleri yasaktır.

İkinci fasıl

Hususî hastanelerin teşkilâtı

MADDE 8 — Hususî hastanenin mesul bir müdürü bulunur. Bu müdürün Türkiyede sanattını yapmağa izinli Türk hekim olması ve ikisi hastanelerde olmak üzere en aşağı beş yıl Türkiyede hekimlik etmiş veyahut Devlet meslek memurluklarında kullanılmış bulunması, her hangi bir suçtan dolayı ağır hapse veya şeref ve haysiyeti bozan suçları yüzünden hapse mahkûm olmaması lâzımdır.

1219 numaralı kanunda gösterilen « Âli haysiyet divanı » kararile muvakkaten sanattının icrası yasak edilen hekimler bu yasağın sürdüğü zaman içinde hastanelerde mesul müdür olamaz.

MADDE 9 — Hakikî şahıslardan başkasına ait olan hastanelerde para işlerinin nasıl çevrildiğini murakabe etmek için kendi bağlı oldukları teşekküller tarafından tayin olunan idare heyetleri bulunur.

MADDE 10 — Yalnız akıl hastalarını muhafaza ve tedavi etmek yahut çocuk hastalara veya doğum yardımlarına mahsus hususî hastanelerin mesul müdürleri bunların her birine ait hekimlik şubelerinde, verem sanatoryomlarının mesul müdürleri de iç hastalıklarında birinci sınıf mütehasıs hekim olurlar.

MADDE 11 — Hususî hastaneler, almağa mezun oldukları hastaları, bu hastaların arzu ettikleri tabibe tedavi ettirebilirler. Eğer hastalar hariçten hekim getirmek arzu ve talep etmezlerse hastaneler bu vazifeyi birinci sınıf muvazzaf mütehasıs tabiplerine tevdi ederler. Bu mütehasıslar bakılması kendilerine tevdi edilen hastaların tedavisinden mesuldürler. Birinci sınıf mütehasıs mesul müdürler, kendi ihtisas şubeleri mütehasıslığını da üstlerine alarak yapabilirler.

MADDE 12 — Yirmi yatakhya kadar olan hususî hastaneler hasta bakıcılardan ve diğer işler için kullanılan adamlardan başka bir hasta bakıcı hemşire (doğum evleri için ebe) kullanmağa mecburdurlar. Yatak sayısı yirmiden fazla olanların çalış-

MADDE 8 — Sıhhat ve içtimai muavenet en-
cümeninin tadili aynen

MADDE 9 — Sıhhat ve içtimai muavenet en-
cümeninin tadili aynen

MADDE 10 — Sıhhat ve içtimai muavenet en-
cümeninin tadili aynen

MADDE 11 — Sıhhat ve içtimai muavenet en-
cümeninin tadili aynen

MADDE 12 — Sıhhat ve içtimai muavenet en-
cümeninin tadili aynen

cekleri hemşirelerin asgarî adetleri nizamname ile tayin olunur.

MADDE 13 — Hakikî şahıslarla şirketlerden başkalarına ait olan veya sırf hayır maksadile açılan hususî hastaneler hariçten müracaat eden hastaları meccanen muayene ve tedavi etmek ve meccanen ilâç vermek üzere hastaneye merbut poliklinik ve diplomalı eczacı idaresinde eczane açabilirler.

MADDE 14 — 13 üncü madde hükmünden hariç olan hususî hastanelerden yatak kadrosu 30 a kadar olanlar (her vakit hazır bulundurulması mecburî olanlardan maada) ilâçları şehir eczanelerinden tedarik ederler. Kadrosu 50 ye kadar olanların ilâç tedarik şekilleri müessesenin mahal ve şehre uzaklığına göre Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâletince tayin olunur. Alelûmum hususî hastanelerden kadrosu 50 den fazla olanlar bir eczane ile lüzumu kadar eczacı bulundurmamak mecburiyetindedirler. Hususî hastanelerden bedel mukabilinde harice ilâç verilmesi memnudur.

MADDE 15 — Her hususî hastanede yatak kadrosu ile mütenasip şekilde seririyat lâboratuvarı ve tathir etüvü, verem sanatoryomlarında her türlü teşhisi yapacak kuvvette bir rontken cihazı, cerrahî ve velâdî müdahalât yapan hastanelerde muntazam ameliyathaneler bulunur. Bu tesisat mevcut olmıyan hususî hastanelere hasta kabul edilemez. Verem sanatoryomları, doğum evleri ve emrazı sarıye kabul edenlerden maada diğer hususî hastanelerin kadroları 25 ten noksan olduğu ve civarlarında şehre ait tathir istasyonu bulunduğu takdirde tathir etüvleri bulundurmamak mecburî değildir.

MADDE 16 — Hususî hastane binalarının tahsis edilecekleri işlere göre ne gibi evsaf ve şeraiti cami olacakları nizamname ile tayin edilir.

MADDE 17 — Doğum evleri müstesna olmak üzere hususî hastanelerde hastalara tahsis olunan yatak adedi 10 dan aşağı olamaz. Ruhsatnamelerinde tayin olunan hasta yatak adedinin arttırılması ve azaltılması ve hastanenin başka mahalle nakli için Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâletinin müsaadesi alınır.

MADDE 18 — Hastanenin sahibi olan müdiri mesullerin vefatında hastane kapatılarak ruhsatnamesi geri alınır. Diğer hususî hastanelerin mesul müdürlerinin vefatında veya katî olarak müdürü

tıracakları en az hemşire adetleri bir nizamname ile bildirilir.

MADDE 13 — Hakikî şahıslarla şirketlerden başkalarına ait olan veya sırf hayır için açılan hususî hastaneler dışarıdan gelen hastaları parasız muayene ve tedavi etmek ve parasız ilâç vermek üzere hastaneye bağlı poliklinik ve diplomalı eczacı idaresinde eczane açabilirler.

MADDE 14 — 13 üncü madde hükmüne girmemiş hususî hastanelerden otuz yataklıya kadar olanlar (her vakit hazır bulundurulması mecburî olanlardan başka) ilâçları şehir eczanesinden alırlar. Elli yataklıya kadar olanların ilâçlarını nasıl alacakları, hastanenin yerinin şehre uzaklığına göre, Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâletince bildirilir. Bütün hususî hastanelerden yatak sayısı elliden fazla olanlar bir eczane ile lüzumu kadar eczacı bulundurmamak mecburiyetindedirler. Hususî hastanelerden bedelle dışarıya ilâç verilmesi yasaktır.

MADDE 15 — Her hususî hastanede yatak sayısına uygun şekilde seririyat lâboratuvarı ve arıtma etüvü, verem sanatoryomlarında her türlü teşhis yapacak kuvvette bir rontken cihazı, cerrahî ve doğum ameliyelerini yapan hastanelerde muntazam ameliyathaneler bulunur. Bu tesisat bulunmayan hastaneler hasta alamazlar. Verem sanatoryomları, doğum evleri ve bulaşıcı hastalıklar kabul edenlerden başka hususî hastanelerde yatak sayısı yirmi beşten noksan olduğu ve yakınında şehre ait temizleme istasyonu bulunduğu halde arıtma etüvleri bulundurmağa mecbur değildir.

MADDE 16 — Hususî hastane binalarının tahsis edilecekleri işlere göre ne gibi vasıf ve şartlarda olmaları lâzımgeldiği nizamname ile tayin edilir.

MADDE 17 — Doğum evlerinden başka hususî hastanelerde hastalar için yatak sayısı en aşağı ondan az olamaz. Ruhsat kâğıtlarında yazılı yatak sayısının arttırılması ve azaltılması ve hastanenin başka bir yere taşınması Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâletinin müsaadesile olur.

MADDE 18 — Hususî hastanelerin sahibi olan mesul müdür ölürse hastane kapatılarak ruhsatı geri alınır fakat vârisleri hastaneyi işletmek isterlerse hastane kapatılmıyarak mahallî Hükû-

MADDE 13 — Sıhhat ve içtimaî muavenet en-cümeninin tadili aynen

MADDE 14 — Sıhhat ve içtimaî muavenet en-cümeninin tadili aynen

MADDE 15 — Sıhhat ve içtimaî muavenet en-cümeninin tadili aynen

MADDE 16 — Sıhhat ve içtimaî muavenet en-cümeninin tadili aynen

MADDE 17 — Sıhhat ve içtimaî muavenet en-cümeninin tadili aynen

MADDE 18 — Sıhhat ve içtimaî muavenet en-cümeninin tadili aynen

mesullükten infikâkinde derhal bir vekil tabip intihap ve bir ay zarfında yeni müdiri mesul tayin olunur.

MADDE 19 — Müdiri mesullerin mazeretleri zuhurunda yerlerine aynı evsafa tabip vekil bırakmak şartile bir haftaya kadar hastaneden infikâklerinde mahallî Hükûmet tababetine malûmat verirler. Bir haftadan fazla infikâk için Sıhhat ve içtimâî muavenet müdirlerinden izin alırlar. Bu iznin müddeti üç ayı geçemez.

MADDE 20 — Hususî hastanelerin ifa edecekleri hizmetlere göre neveleri ve her birinin idare tarzları ve zarurî olarak bulundurulması icap eden sıhhi ve tıbbî malzeme ve ilâçların cins ve asgarî miktarları, hastane binalarının evsaf ve şeraiti sıhhiyesi ve dahilî taksimatı, fennî kayıtların tanzim ve muhafazası, etibba ve müstahdeminin kadrosu, hastaların kabul ve muayenelerine ait hususat bu kanunun neşrinin müteakip Sıhhat ve içtimâî muavenet vekâletince tanzim edilecek bir nizamname ile tayin olunur.

MADDE 21 — Bu kanunun neşri tarihinde mevcut olan hususî hastanelerin mesul müdürleri ve sahipleri 20 inci maddede zikrolunan nizamnamenin neşrinin müteakip altı ay zarfında kendi hastanelerinin her türlü hususatını kanun ve nizamname ahkâmına göre ikmal etmeğe mecburdurlar.

Üçüncü fasıl

Hususî hastanelerin vezâifi

MADDE 22 — Hususî hastanelerin müdürleri hastanelerinin her türlü malî ve idarî muamela-tından mesul ve hastaların fennî şekilde tedavi ve istirahatlerini temine mecburdurlar.

MADDE 23 — Hususî hastanelere ruhsatnamelerinde nevi tayin olunan hastalar kabul ve tedavi olunur. Sari ve salgın hastalıklardan vekâleti aidesince tayin olunanlar ancak hususî

metin malûmat ve muvafakatile derhal bir tabip vekil seçilir ve bir ay içinde matlûp evsafı haiz yeni mesul müdür tayin olunur. Diğer hususî hastanelerin mesul müdürlerinin ölümünde veya mesul müdürlükten büsbütün ayrılmalarında da hastane yine kapatılmaz; mahallî Hükûmetin muvafakat ve malûmatı ile derhal bir vekil tabip seçilmesi şartile bir ay içinde yeni mesul müdürü tayin edilir.

MADDE 19 — Mesul müdürlerin mazeretleri çıkarsa yerlerine aynı vasıflarda bir hekim vekil bırakmak şartile bir haftaya kadar hastaneden ayrılmalarında buldukları yerin Hükûmet tababetine malûmat verirler. Bir haftadan fazla ayrılmak için Sıhhat ve içtimâî muavenet müdürlüğünden izin alırlar; bu izin üç ayı geçemez.

MADDE 20 — Hususî hastanelerin yapacakları hizmetlere göre neveleri ve her birinin idare şekilleri ve muhakkak bulunması lâzımgelen sıhhi ve tıbbî eşya, alet ve ilâçların cinsleri ve en aşağı bulunması şart miktarları hastane yapılarının sıhhi şart ve vasıfları ve iç taksimleri, fennî kayıtların tanzim ve muhafazası, hekimlerin ve müstahdemlerin kadrosu, hastaların kabul ve muayenelerine ve cerrahî ameliyeden evvel müşahede kâğıdına kaydı icap eden hususlar, bu kanunun neşrinden sonra, Sıhhat ve içtimâî muavenet vekâletince tanzim edilecek bir nizamname ile tayin olunur.

MADDE 21 — Bu kanunun neşri zamanında mevcut hususî hastanelerin mesul müdürleri ve sahipleri 20 nei maddede yazılan nizamnamenin neşrinden sonra altı ay içinde kendi hastanelerinin her türlü hususlarını kanun ve nizamname hükümlerine göre tamamlamağa borçludurlar.

Üçüncü fasıl

Hususî hastanelerin vazîfeleri

MADDE 22 — Hususî hastanelerin müdürleri hastanelerinin her türlü malî ve idarî işlerinden mesul ve hastaların fennî şekilde tedavi ve istirahatlarını temine mecburdurlar.

MADDE 23 — Hususî hastanelere ruhsat kâğıtlarında nevi bildirilen hastalar kabul ve tedavi olunurlar. Bulaşıcı ve salgın hastalıklardan ait olduğu vekâletçe tayin olunanlar ancak hususî

MADDE 19 — Sıhhat ve içtimaî muavenet en-
cümeninin tadili aynen

MADDE 20 — Sıhhat ve içtimaî muavenet en-
cümeninin tadili aynen

MADDE 21 — Sıhhat ve içtimaî muavenet en-
cümeninin tadili aynen

MADDE 22 — Sıhhat ve içtimaî muavenet en-
cümeninin tadili aynen

MADDE 23 — Sıhhat ve içtimaî muavenet en-
cümeninin tadili aynen,

taksimat ve teşkilâta malik olan hususî hastanelere kabul edilirler.

MADDE 24 — Hususî hastanelerde yatan hastalar tıbbî müşavere veya tedavi için hariçten arzu ettikleri tabipleri davet edebilirler. Bu tabiplerin hastaya cerrahî ameliyat yapabilmesi tababet ve şubâtı sanatlarının tarzı ierasına dair kanunun 23 üncü maddesi hükmüne tâbidir.

MADDE 25 — Hususî hastanelerde yatan ücretli hastalardan sınıflarına göre alınacak yevmî ücrette ikamet, iaşe ve hastalığın icabatına göre yapılması lâzım olan bilûmum bakım ve hastanede yapılan lâboratuar ve rontken muayeneleri ve 11 inci maddede zikredilen mütehassıs etibbanın ücret ve bedelleri dahildir.

Cerrahî ameliyeler ile hariçten hastanın arzusu ile davet olunan etibbanın muayene ve tedavi ücretleri ve ilâç ve pansumanlarda sarfolunan malzeme bedelleri hastalar tarafından ayrıca tediye olunur.

MADDE 26 — Hususî hastanelerde mütehassısları tarafından idare olunan ve mahsus kanunlardaki evsafı haiz bulunan rontken ve seririyat lâboratuarlarında hastanede yatmayan eşhasa ait ücretli muayeneler yapılabilir.

MADDE 27 — Hususî hastanelerde yatan hastalardan sınıflarına göre alınacak yevmî ücret Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâletince tasvip edilecek miktardan fazla olamaz.

MADDE 28 — Hastanelerde yapılacak her nevi cerrahî ameliye ve müdahalelerden evvel birisi ameliyatı yapacak mütehassıs olmak üzere en az iki tabip tarafından hasta muayene edilerek rapor tanzim olunur. Bu raporda hastalığın mahiyeti, seyri ve ameliyatı cerrahiyyenin lüzumlu veya zarurî olduğu, gerek serirî ve gerek lâboratuar muayenelerinin neticelerine göre ameliyat ierasını mâni ahval bulunup bulunmadığı sarahaten yazılır. Bu rapor hastaya ait diğer fennî vesaik ile beraber hıfzolunarak salâhiyettar zevat ve makamlar tarafından talep vukuunda gösterilir.

Cerrahî müdahalenin müstacelen yapılması lâzım gelen vakalarda bu rapor ameliyatı müteakip yazılır ve esbabı mucibesi tafsilen zikrolunur. Cerrahî ameliyelerin ierasından evvel hastanın ve-

sî taksimat ve teşkilâtı olan hususî hastanelere alınır.

MADDE 24 — Hususî hastanede yatan hastalar tıbbî müşavere veya tedavi için dışarıdan istedikleri hekimleri çağırabilirler. Bu hekimlerin hastaya cerrahî ameliyat yapabilmeleri tababet ve şubâtı sanatlarının ierası tarzına dair kanunun 23 üncü maddesi hükmüne bağlıdır.

MADDE 25 — Hususî hastanelerde para ile yatan hastalardan sınıflarına göre alınacak gündelik para da hastanede yatmak, yemek, içmek ve hastalığın icaplarına göre yapılması lâzım gelen bütün bakım ve hastanede yapılan basit lâboratuar muayeneleri ve 11 inci maddede yazılı hastanenin muvazzaf mütehassıs hekimlerin ücretleri dahildir. Ancak cerrahî ameliyeler ile hastanın istemesile dışarıdan çağırılacak hekimin muayene ve tedavi paraları ile ilâç ve pansumanlarına sarfolunan malzeme ve rontken muayenelerinin paraları hastalar tarafından ayrıca ödenir.

Fakat verem sanatoryomlarında rontken muayenesi için hiç bir ücret almamaz.

MADDE 26 — Hususî hastanelerde mütehassıslar tarafından kullanılan ve mahsus kanunlardaki vasıflarda bulunan rontken ve seririyat lâboratuarlarında hastanede yatmayanlara ait ücretli muayeneler yapılabilir.

MADDE 27 — Hususî hastanelerde yatan hastalardan sınıflarına göre alınacak gündelik ücret Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâletince uygun görülecek miktardan fazla olamaz.

MADDE 28 — Karm, göğüs ve beyin ameliyeleri ile diğer mühim ameliyelerin ierasından evvel yapılması lâzım gelen serirî tetkikatla lâboratuar muayenelerine ve bunların müşahede kâğıtlarında tamamen tesbitine ve ameliyattan evvel hastanın mevcutsa bünyevî ve arazî manialarının tadil ve izalesine ve bir an evvel ameliyat yapılması icap eden vakalarda serirî tetkiklerin ve lâboratuar muayenelerinin tehiri sebeplerine ve saireye ait hükümler 20 inci maddede yazılı nizamname ile tayin olunur.

MADDE 24 — Sıhhat ve içtimai muavenet en-cümeninin tadili aynen.

MADDE 25 — Sıhhat ve içtimai muavenet en-cümeninin tadili aynen.

MADDE 26 — Sıhhat ve içtimai muavenet en-cümeninin tadili aynen.

MADDE 27 — Sıhhat ve içtimai muavenet en-cümeninin tadili aynen.

MADDE 28 — Sıhhat ve içtimai muavenet en-cümeninin tadili aynen.

ya veli ve vasisinin muvafakati alınmak için tababet ve şubâtı sanatlarının tarzı icrasına dair kanunun 70 inci maddesi hükümlerine göre amel olunur.

MADDE 29 — Hususî hastanelerde, batın, sadır dahilinde ve dimağda yapılacak bileümle ameliyeler ile diğer mühim ameliyatı cerrahiyeinin icrasından evvel ameliyata mâni ahval bulunup bulunmadığının anlaşılması için icap eden seriri ve lâboratuar tetkikatı yapılarak hastanın müşahede kâğıdına kaydedilir. Bu tetkikat neticesinde ameliyat ve avakıbinin fennen melhuz muhataralarını tezyit edecek derecede bünyevi veya arızî manialar mevcudiyeti tebeyyün ederse ameliyattan evvel bunların tamamen izalesi, eğer tamamen izale mümkün değilse ameliyatın yapılmasına mâni olmayacak derecede tahfif ve tadilleri için icap eden tedbirler alınır ve bu tedbirler müşahede varakasına geçirilir. Hastalığın vehamet ve hayatî tehlikesinden dolayı acilen cerrahî müdahale yapılmak lâzımgelen vakalarda lâboratuar muayenelerinin tamamen yapılması için geçecek zaman zarfında vahamet ve tehlikênin artması memul ise ameliyatın icrası tehir edilmez. Bu takdirde tacilin esbabı mucibesi müşahede varakasına derç ve müdiri mesul ile tabibi müdavi tarafından imza edilir.

MADDE 30 — Hastalık icabı veya sair sebeplerden dolayı mesul müdürün ve müdavi tabibin arzu ve talebile hususî hastanelerden diğer hastanelere naklolunan hastaların isimleri ve nakil sebepleri nakli takip eden 24 saat zarfında mesul müdür tarafından mahallin Hükûmet tabibine yazı ile bildirilir.

MADDE 31 — Hususî hastanelere, ruhsatnamelerinde zikrolunan meccanî yatan adedi kadar her zaman ücretsiz hasta kabul ve bu hastalar kabul edildikleri sınıflara göre aynı müessesedeki ücretli hastalar gibi ihtimamla tedavi olunur. Meccanen kabul olunan hastalar kendi arzularile hariçten davet olunacak etibbaya ait ücretlerden maada hiç bir ücret ve debel vermeyecekleri gibi kendilerinin veya veli ve vasilerinin yazılı muvafakatları olmadan ücretli kısma da naklolunamazlar.

MADDE 29 — Hastalık icabı veya başka sebeplerden dolayı mesul müdürün veya tedavi eden tabibin talebile hususî hastanelerden diğer hastanelere kaldırılan hastaların isimleri ve kaldırma sebepleri hasta kaldırıldıktan sonra yirmi dört saat içinde mesul müdür tarafından Hükûmet tababetine yazı ile bildirilir.

MADDE 30 — Hususî hastanelere ruhsat kâğıtlarında yazılan parasız yatak sayısı kadar her zaman parasız hasta kabul ve bu hastalar kabul edildikleri sınıflara göre yurttaki paralı hastalar gibi ihtimamla tedavi olunur. Parasız kabul olunan hastalar kendi arzularile dışarıdan davet olunacak tabiplere ait ücretlerden başka bir para veya başka bir şey vermeyecekleri gibi kendilerinin veya veli ve vasilerinin yazılı muvafakatları olmaksızın paralı kısma kaldırılamazlar.

MADDE 31 — Hususî hastaneler ihtisas daireleri içinde bulunan ve resmî makamlar tarafından para ile tedavi edilmek üzere gönderilen hastaları alır ve tedavi ederler. Anî bir arıza veya kaza neticesinde müstacelen tedaviye muhtaç olan şahısların hususî hastanelere müracaat veya nakillerinde hastanece derhal acele tedavilerini yapmak mecburidir. Bunlardan fakir olanların yatırılarak tedavileri lâzımsa hastanenin parasız kısmına alınır. Parasız yatakları olmayan hastaneler bu fakir hastaları nakilleri kabil hale gelinceye kadar yatırarak te-

MADDE 29 — Sıhhat ve içtimai muavenet encümeninin tadili aynen.

MADDE 30 — Sıhhat ve içtimai muavenet encümeninin tadili aynen.

MADDE 31 — Sıhhat ve içtimai muavenet encümeninin tadili aynen.

davi ederler. Bu suretle yatırılan fakir hastalara ait gündelik tedavi ve ilâç paraları o yerin belediyesince ödenir.

MADDE 32 — Hususî hastanelerin fennî ve idarî muameleleri ve her türlü sıhhi şartları Sıhhat ve içtimâî muavenet vekâletinin murakabesi altında olup, lüzum görüldükçe Sıhhat ve içtimâî muavenet müfettişleri ve müdürleri, kazalarda Hükûmet tabipleri tarafından teftiş ve hastanenin her türlü vesikaları tetkik olunur.

Teftiş neticesinde görülen noksanlar, kanuna ve nizamnameye aykırı haller ve hastaneler mesaisinin cereyan suretleri müessesenin teftiş defterine teftiş yapan tarafından kayıt ve imza ve ayrıca yazılacak teftiş raporu da Sıhhat ve içtimâî muavenet vekâletine gönderilir.

Dördüncü kısım

Cezaî hükümler

MADDE 33 — 32 inci maddede yazılı teftiş neticesinde meydana çıkarak müessesenin teftiş defterine kayıt ve raporla vekâlete bildirilen ve bu kanun ile ayrıca ceza tayin edilmemiş olan fennî kayıtlarda, malzeme; alât, eşyada ve binların sıhhi şartlarında ve hastane hizmetlerindeki noksanlar ile fennî ve idarî diğer eksikliklerin tayin edilecek zamanlar zarfında tamamlanması Sıhhat ve içtimâî muavenet vekâleti tarafından müessese mesul müdürüne yazı ile ve ihbar suretile bildirilir.

MADDE 34 — 33 üncü maddede mezkûr ihbarname hükümlerini tayin olunan zamanda yapmayan hususî hastanelerin mesul müdürleri türk ceza kanununun 526 nci maddesi mucibince cezalandırılmakla beraber ihtarı mucip olan noksanlar hastaların tedavi ve istirahatlerine müessir olduğu takdirde ayrıca 36 nci madde hükmü de tatbik olunur.

MADDE 32 — Hususî hastaneler dairei ihtisasları dahilinde bulunan ve resmî makamlar tarafından ücretle tedavi edilmek üzere gönderilen hastaları kabul ve tedavi ederler. Anı bir arıza veya kaza neticesinde müstacelen tedaviye muhtaç olan eşhasın hususî hastanelere müracaat veya nakillerinde hastanece darhal acil tedavileri mecburidir. Bunlardan fakir olanların yatarak tedavileri lâzım ise hastanenin meccanî kısmına kabul olunur. Meccanî yatakları olmayan hastaneler bu fakir hastaları kabili nakil hale gelinceye kadar yatırarak tedavi ederler. Bu suretle yatırılan fakir hastalara ait yevmî ücretle ilâç bedelleri mahallî belediyesince tediye olunur.

MADDE 33 — Hususî hastanelerin fennî ve idarî muameleleri ve her türlü sıhhi şartları Sıhhat ve içtimâî muavenet vekâletinin murakabesine tâbi olup lüzum görüldükçe Sıhhat ve içtimâî muavenet müfettişleri ve müdürleri ve kazalarda Hükûmet tabipleri tarafından teftiş ve hastanenin her türlü vesikaları tetkik olunur.

Teftiş neticesinde görülen noksanlar ve kanuna ve nizamnameye muhalif ahval ve hastane mesaisinin sureti cereyanı müessesenin teftiş defterine teftiş yapan tarafından kayıt ve imza ve ayrıca yazılacak teftiş raporu da Sıhhat ve içtimâî muavenet vekâletine irsal olunur.

Dördüncü fasıl

Cezaî hükümler

MADDE 34 — 33 üncü maddede yazılı teftiş neticesinde tahakkuk ederek müessesenin teftiş defterine kayıt ve raporla vekâlete bildirilen ve bu kanun ile ayrıca ceza tayin edilmemiş olan fennî kayıtlarda, malzeme, alât ve eşyada ve binaların sıhhi şartlarında ve hastane hizmetlerindeki noksanlar ile fennî ve idarî diğer eksikliklerin tayin edilecek zamanlar zarfında ikmal edilmesi Sıhhat ve içtimâî muavenet vekâleti tarafından müessese müdürü mesulüne tahriren ve ihtar suretile tebliğ olunur.

MADDE 32 — Sıhhat ve içtimâî muavenet en-cümeninin tadili aynen.

4 üncü fasıl

Cezaî hükümler

MADDE 33 — 32 nci maddede yazılı teftiş ne-ticesinde maydana çıkarak müesseselerin teftiş defterine kayıt ve rapor ile vekâlete bildirilen ve bu kanun ile ayrıca ceza tayin edilmemiş olan fennî kayitlerde, malzeme, alât, eşyada ve bi-naların sıhhi şartlarında ve hastane hizmetlerin-deki noksanlar ile fennî ve idarî diğer eksiklik-lerin tayin edilecek zamanlar zarfında tamamlanması Sıhhat ve içtimâî muavenet vekâleti ta-rafından müessese mesul müdürüne yazı ile ih-tar olunur.

MADDE 34 — 33 üncü maddede mezkûr ih-tar hükümlerini tayin olunan zamanda yapma-yan hususî hastanelerin mesul müdürleri Türk ceza kanununun 526 nci maddesi mucibince ceza-landırılmakla beraber ihtarı mucip olan noksan-lar, hastaların tedavi ve istirahatine müessir ol-duğu takdirde ayrıca 35 inci madde hükmü de tatbik olunur.

MADDE 35 — 34 üncü maddede mezkûr ihtarname hükümlerini tayin olunan zamanda ifa etmiyen hususî hastanelerin müdiri mesulleri Türk ceza kanununun (526) inci maddesi mucibince cezalandırılmakla beraber ihtarı mucip olan noksanlar hastaların tedavi ve istirahatlerine müessir olduğu takdirde ayrıca 36 mer madde hükmü de tatbik olunur.

MADDE 36 — Usulen sabit olacak aşağıda yazılı noksanlar ikmal edilinceye kadar hususî hastanelerin bir kısmına veya tamamına vilâyetler tarafından yeniden hasta kabulü men edilir:

- 1 : 21 inci madde hükümleri ifa edilmez ise,
- 2 : 12 inci maddede yazılan hasta bakıcı hemşireler bulunmaz ise,
- 3 : Müdiri mesulün vefat veya katî olarak hastaneden infikâkinden sonra bir ay zarfında yerine başkası tayin olunmaz ise veya müdiri mesul izinsiz olarak arzusile bir haftadan fazla hastaneyi terkederse,
- 4 : Hastane binalarının sıhhi ve fennî şartlarında ehemmiyetli derecede noksanlık olur ise veya hastaların tedavi ve istirahatlerine müessir olacak derecede sıhhi ve fennî hidematta noksanlık görülür ise,
- 5 : 15 inci madde ahkâmı tamamile iera edilmez ise.

MADDE 37 — 36 mer maddede zikrolunan sebepler ile hastane veya bir kısmına hasta kabulü tahriren tebliğ suretile men edildiği halde hasta kabulüne devam eden hususî hastanelerin ruhsatnameleri Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâleti tarafından geri alınır.

MADDE 35 — Usulen meydana çıkacak aşağıda yazılı noksanlar ikmal edilinceye kadar hususî hastanelerin bir kısmına veya tamamına vilâyetler tarafından yeniden hasta kabulü yasak edilir:

- 1 - 21 inci madde hükümleri yapılmazsa,
- 2 - 12 inci maddede yazılan hastabakıcı hemşireler bulunmazsa,
- 3 - Mesul müdürün ölümü veya katî olarak hastaneden infikâkinden sonra bir ay zarfında yerine başkası tayin olunmaz ise veya mesul müdür izinsiz olarak arzusile bir haftadan fazla hastaneyi terkederse,
- 4 - Hastane binalarının sıhhi ve fennî şartlarında ehemmiyetli derecede noksanlık olur ise veya hastaların tedavi ve istirahatlerine müessir olacak derecede sıhhi ve fennî hizmetlerde noksanlık görülür ise,
- 5 - 15 inci madde ahkâmı tamamile iera edilmez ise.

MADDE 36 — 35 inci maddede yazılan sebepler ile hastaneye veya bir kısmına hasta kabulü yazı ile tebliğ suretile yasak edildiği halde hasta kabulüne devam eden hususî hastanelerin ruhsat kâğıtları Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâleti tarafından geri alınır.

MADDE 37 — Aşağıdaki hallerde şahıslar tarafından açılmış olan hususî hastanelerin ruhsat kâğıtları geri alınır ve vakıf hastaneler ile diğer hususî hastanelerin mesul müdürleri tebdil edilir:

- 1 - Mesul müdür hastane vazifelerini ihmal etmeyi âdet ederse,
- 2 - Mesul müdür 8 inci maddede yazılı suçlardan dolayı hapse mahkûm olur veya müessesede dahilinde hastaların veya hastanenin nezahet ve şerefini bozan yasak işler yapılmasına göz yumar

MADDE 35 — Sıhhat ve ıqtınâi muavenet en-cümeninin tadili eynen.

MADDE 36 — Sıhhat ve ıqtımâi muavenet en-cümeninin tadili eynen.

MADDE 37 — Aşağıdaki hallerde şahıslar tarafından açılmış olan hususî hastanelerin ruhsat kâğıtları geri alınır ve vakıf hastaneler ile diğer hususî hastanelerin mesul müdürleri tebdil edilir.

1 : Mesul müdür hastane vazifelerini ihmal etmeyi itiyat ederse;

2 : Mesul müdür 8 inci maddede yazılı suçlardan dolayı hapse mahkûm olur veya müessese dahilinde hastaların veya hastanenin nezahet ve şerefini bozan yasak işler yapılmasına göz yumar

MADDE 38 — Atideki ahvalde eşhas tarafından açılmış olan hususî hastanelerin ruhsatnameleri istirdat ve vakıf hastaneler ile diğer hususî hastanelerin müdiri mesulleri tebdil edilir:

1 : Müdiri mesul hastane vezâifini ihmal etmeyi itiyat eder ise,

2 Müdiri mesul 8 inci maddede yazılı suçlardan dolayı hapse mahkûm olur veya müessese dahilinde hastaların ve hastanenin nezahet ve şerefini muhil memnu efal hudusuna müsamaha eder veya bu fiilleri kendisi işler ise,

3 - Müdiri mesul sıhhi sebepler haricinde bir senede iki kere izinsiz olarak birer haftadan veya bir defada on beş günden fazla hastaneyi terkeder ise.

MADDE 39 — 38 inci maddenin birinci ve ikinci fıkraları mucibince hastane ruhsatnamesi geri alınan veya müdiri mesullükten çıkarılan tablolar başka bir hususî hastanede müdiri mesul ve Devlet hastanelerile hususî idare ve belediye hastanelerinde baştabip veya müdür olamaz.

MADDE 40 — Ruhsatnameleri geri alınan hususî hastanelere Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâletinin işarı üzerine yeniden hasta kabulü men ve mevcut hastalar tesbit edilir. Bu hastaların hastane tarafından tedavilerinin ikmal veya diğer hastanelere nakillerinden sonra hastane kapatılır. Ruhsatnamelerin istirdadı, ve hasta kabulünün meni tebliğ ve mevcut hastaların miktarı tesbit olunduktan sonra yine hasta kabulüne devam eden mesul müdürler 15 günden üç aya kadar hafif hapis cezası ile cezalandırılır.

MADDE 41 — Hariçteki hastalara bedel mukabilinde ilâç veren yahut mezun olduğu adetten fazla hasta yatıran hususî hastanelerin müdiri mesullerinden 100 liradan 200 liraya kadar hafif para cezası alınır. Yalnız 32 inci maddede tasrih olunan ani bir arıza veya kaza neticesinde hastanelere

veya bu işleri kendisi işlerse.

3 - Mesul müdür sıhhi sebepler haricinde bir senede iki kere izinsiz olarak birer haftadan veya bir defada on beş günden fazla hastaneyi terkederse.

MADDE 38 — 37 nei maddenin birinci ve ikinci fıkraları mucibince hastanesinin ruhsat kâğıdı geri alınan veya müdürlükten çıkarılan bir mesul müdür başka bir hususî hastanede mesul müdür ve Devlet hastanelerile hususî idare ve belediye hastanelerinde baştabip veya müdür olamaz.

MADDE 39 — Ruhsat kâğıtları geri alınan hususî hastanelere Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâletinin işarı üzerine yeniden hasta kabulü yasak ve mevcut hastalar tesbit edilir. Bu hastaların hastane tarafından tedavilerinin ikmal veya diğer hastanelere nakillerinden sonra hastane kapatılır. Ruhsat kâğıtlarının geri alınması ve hasta kabulünün yasak edilmesi tebliğ ve mevcut hastaların miktarı tesbit olunduktan sonra yine hasta kabulüne devam eden mesul müdürler on beş günden üç aya kadar hafif hapis cezası ile cezalandırılır.

MADDE 40 — Hariçteki hastalara bedel mukabilinde ilâç veren veyahut mezun olduğu sayıdan fazla hasta yatıran hususî hastanelerin mesul müdürlerinden yüz liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezası alınır. Yalnız 32 inci maddede tasrih olunan âni bir arıza veya kaza neticesinde hastanelere müracaat eden veya naklolunan hastalar ile müstacelen tıbbî ve cerrahî müdahaleye muhtaç olan hastaların kabulü bu hükümden müstesnadır.

MADDE 41 — Yatan hastalardan 25 ve 27 inci maddelere aykırı olarak fazla ücret alan hususî hastaneler mesul müdürlerinden alâkadarlara geri verilmek üzere tahsil olunacak paradan başka iki yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezası alınır.

veya bu işleri kendisi işlerse;

3 : Mesul müdür sıhhi sebepler haricinde bir senede iki kere izinsiz olarak birer haftadan veya bir defada on beş günden fazla hastaneyi terkederse.

MADDE 38 — Sıhhat ve içtimai muavenet encümeninin teklifi aynen,

MADDE 39 — Sıhhat ve içtimai muavenet encümeninin teklifi aynen,

MADDE 40 — Harice ilaç satan yahut mezun olduğu sayıdan fazla hasta yatıran hususî hastanelerin mesul müdürlerinden yüz liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezası almır. Yalnız 32 nei maddede tasrih olunan ani bir arıza veya kaza neticesinde hastanelere müracaat eden veya naklolunan hastalar ile müstacelen tıbbî ve cerrahî müdahaleye muhtaç olan hastaların kabulü bu hükümden müstesnadır.

MADDE 41 — Sıhhat ve içtimai muavenet encümeninin teklifi aynen,

müracaat eden veya naklolunan hastalar ile müstacelen tıbbî ve cerrahî müdahaleye muhtaç olan hastaların kabulü bu hükümden müstesnadır.

MADDE 42 — Yatan hastalardan (25) ve (27) inci maddelere muhalif olarak fazla ücret alan hususî hastaneler müdiri mesullerinden alâkadarana iade edilmek üzere tahsil olunacak meblâğdan başka 200 liradan 500 liraya kadar ağır para cezası alınır.

MADDE 43 — 29 uncu maddede zikrolunan cerrahî ameliyeleri aynı maddede yazılı tetkik ve tedaviler yapılmadan icra eden tabiplerden 300 liradan 500 liraya kadar ağır para cezası alınır. Eğer bu suretle cerrahî ameliye yapılan hasta vefat eder ve vefatın kablelameliye yapılması lâzım ve mümkün olan şartların ifa edilmemesinden münbais olduğu sabit olursa cerrahî ameliyeyi icra eden tabip hakkında Türk ceza kanununun 455 inci maddesi hükmü tatbik olunur. 29 uncu maddenin son fıkrasında yazılan zarurî sebeple kablelâmeliye ifa edilemeyen şartlar ve bunların neticelerinden dolayı ceza terettüp etmez.

MADDE 44 — Tedavisini deruhde ettiği hastaları yerine vekil bırakmadan izinsiz olarak kendi arzularile terkederek bu hastaların tedavisiz kalmalarına sebep olan 11 inci maddede yazılan mütehasıs tabiplerden 100 liradan 200 liraya kadar hafif para cezası alınır. Eğer bu suretle tedavisiz bırakılmak neticesi olarak hasta vefat eder ise mesul mütehasıs tabip hakkında Türk ceza kanununun 455 inci maddesi tatbik olunur.

MADDE 45 — Bu kanun ve 20 nei maddede yazılan nizamname ile tayin olunan mecburiyetleri ifa etmiyen veya memnuiyetlere muhalif harekâta bulunanlar hakkında işbu kanunda ayrıca ceza tayin edilmediği ve Türk ceza kanununa göre daha ağır cezayı istilzam etmediği takdirde 50 liradan 200 liraya kadar hafif para cezası veya üç günden 15 güne kadar hafif hapis cezası verilir.

MADDE 42 — 29 uncu maddede yazılan cerrahî ameliyeleri aynı maddede yazılı tetkik ve tedaviler yapılmadan icra eden tabiplerden üç yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezası alınır. Eğer bu suretle cerrahî ameliye yapılan hasta vefat eder ve vefatın ameliyattan evvel yapılması lâzım ve mümkün olan şartların ifa edilmemesinden ileri geldiği meydana çıkarsa cerrahî ameliyeyi icra eden tabip hakkında Türk ceza kanununun 455 inci maddesi hükmü tatbik olunur. 29 uncu maddenin son fıkrasında yazılan zarurî sebeple ameliyattan evvel ifa edilmeyen şartlardan ve bunların neticelerinden dolayı cezaya çarptılmaz.

MADDE 43 — Tedavisini üstüne aldığı hastaları, yerine vekil bırakmadan izinsiz olarak kendi arzularile, terkederek bu hastaların tedavisiz kalmalarına sebep olan, 11 inci maddede yazılan, mütehasıs tabiplerden yüz liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezası alınır. Eğer bu suretle tedavisiz bırakılmak neticesi olarak hasta ölürse mesul mütehasıs tabip hakkında Türk ceza kanununun 455 inci maddesi tatbik olunur.

MADDE 44 — Bu kanun ve 20 inci maddede yazılan nizamname ile tayin olunan mecburiyetleri yapmayan veya memnuiyetlere aykırı hareketlerde bulunanlar hakkında bu kanunda ayrıca ceza tayin edilmediği ve Türk ceza kanununa göre daha ağır cezayı istilzam etmediği takdirde elli liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezası veya üç günden on beş güne kadar hafif hapis cezası verilir.

MADDE 45 — Bu kanunun içine giren hâdiselerin mahkeme merciî sulh mahkemeleridir. Hükmolunan hafif para cezaları katî olup temyiz edilemez.

MADDE 42 — 28 inci maddede yazılan cerrahî ameliyelerin aynı maddede yazılı tetkik ve tedavileri yapılmadan icra eden tabiplerden üç yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezası alınır. Eğer bu suretle cerrahî ameliye yapılan hasta vefat eder ve vefatın ameliyattan evvel yapılması lâzım ve mümkün olan şartların ifa edilmesinden ileri geldiği meydana çıkarsa cerrahî ameliyeyi icra eden tabip hakkında Türk ceza kanununun 455 inci maddesi hükmü tatbik olunur. 28 inci maddenin son fıkrasında yazılı zarurî sebeple ameliyattan evvel ifa edilmeyen şartlardan ve bunların neticelerinden dolayı cezaya çarptırılmaz.

MADDE 43 — Sıhhat ve içtimaî muavenet emcümününun teklifi aynen.

MADDE 44 — Sıhhat ve içtimaî muavenet emcümününun teklifi aynen.

MADDE 45 — Bu kanunda yazılı suçların muhakemesine ceza muhakemeleri usulü kanunu muvafakınca mahkemede bakılır.

MADDE 46 — Bu kanuna dahil olan hadisele-
rin mahkeme mercii sulh mahkemeleridir. Hük-
molunan hafif para cezaları katî olup temyiz edil-
mez.

MADDE 47 — 26 şubat 1313 tarihli nizamna-
me hükümleri mülğadır.

MADDE 48 — Bu kanun neşri tarihinden mu-
teberdir.

MADDE 49 — Bu kanunun hükümlerinin ic-
rasına Sıhhat ve içtimaî muavenet ve Adliye ve-
killeri memurdur.

9 - VI - 1932

Bş. V.	Ad. V.	M. M. V.	Da. V.
İsmet		Zekâi	Ş. Kaya
Ha. V.	Mal. V.	Mf. V.	Na. V.
Dr. T. Rüştü	M. Abdülhalik	Esat	Hilmi
İk. V.	S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.
M. Şeref	Dr. Refik	Ali Rana	Muhlis

MADDE 46 — 26 şubat 1313 tarihli nizamname
hükümleri kaldırılmıştır.

MADDE 47 — Bu kanun neşri tarihinden yü-
rüyecektir.

MADDE 48 — Bu kanunun hükümlerini yürüt-
meğe Sıhhat ve içtimaî muavenet ve Dahiliye vekil-
leri memurdur.

MADDE 46 — Sıhhat ve içtimâî muavenet encümeninin teklifi aynen,

MADDE 47 — Sıhhat ve içtimâî muavenet encümeninin teklifi aynen.

MADDE 48 — Bu kanunun hükümlerini yürütmeğe Adliye, Sıhhat ve içtimâî muavenet ve Dahiliye vekilleri memurdur.